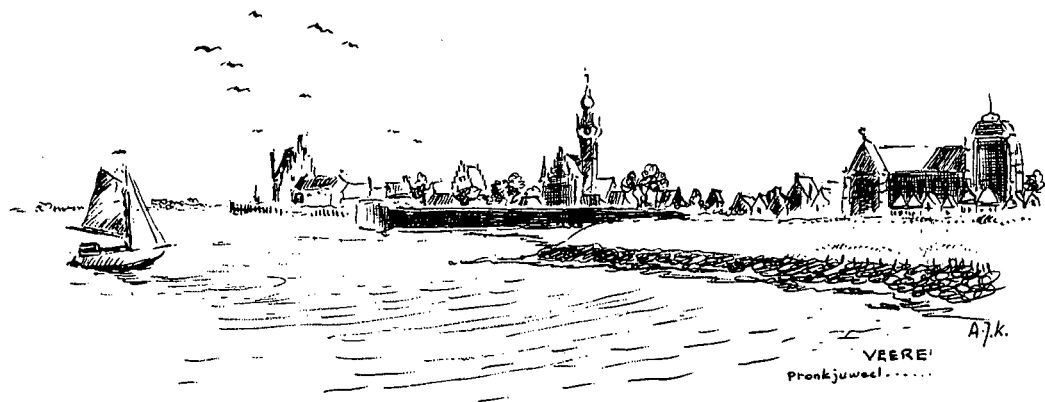

A. C. Kabboord

De schoonheid van het Zeeuwse land (5)

Het Veerse meer.

Als een hoge stolp welft de bleekblauwe hemel over het wijde water; wat ijle, doorzichtige wolkenluiers omfloersen het zonlicht, en een droge oostenwind doet het water vlak rimpelen, zodat de golfjes spat-ten tegen het schip, een echte vissers-boat, die de plas doorploegt, zodat bij de boeg schuimbellen in zee-groene weerschijn vervloeien.

Zo varen we tussendoor Kortgene en Wolphaartsdijk, waar aan weers-kanten de torentjes en de hoge molen wondermooi afsteken tegen de zomerse lucht, evenals het kas-teeltje bij Oud-Sabbinge, „t Oge uus” genaamd.

Hier begint de z.g. Middenplaat, het eiland waar de vogels broeden. In het lage, ruige groen van zeekraal en harde grassen zijn ontelbare witte vlekjes van kopmeeuwen op de vele nesten. Aan de oevers fourageren verscheidene kluten, tureluurs en scholeksters. Visdiefjes duiken van omhoog in het water, en ook een paar dwergsterntjes (*Sterna albi-frons*), sierlijk en snel. Er huppelen

zowaar ook konijntjes rond, tussen al die broedende vogels door.

Op het slikkerig uiteinde van de plaat staan vier trotse jonge zilver-meeuwen, roerloos, de snavels ge-wend naar de verte, een grenzeloze minachting in hun koude blik.

Dáár, achter die kleurige bergeenden dobberen een menigte zwarte stip-pen. Het blijken rotganzen te zijn die zich afzonderen van de anderen. En achter dit alles een lange, lange strook koolzaad langs de zeedijk; een goud-gloeiend decoratief en diep-kleurige omlijsting in de zon-nige rust.

Sfeervol tegen deze achtergrond een aantal blanke knobbelzwanen, statig en onbewegelijk . . .

Verderop bij Veere is nóg een plaat, de „Haringvreter” genaamd. Deze is beplant met enige struiken, en ook hier wemelt het van water-vogels, broedende en voedsel zoe-kende. Het aantal steltlopers is hier nóg vermeerderd met enige grutto's. Als een pronkjuweel verrijst het antieke stadje Veere uit het water,

en even later meert onze boot aan de vertrouwde steiger van het voormalige Kamperlandse veer.

Over Veere deint de dromerige loomte van het middaguur. In de hoge bomen ruist een heimwee naar vergane glorie. Boven de oude daken tieren de gierzwaluwen, maar er is geen weerklank tussen de stille huizen, de vreugden van weleer zijn verdwenen...

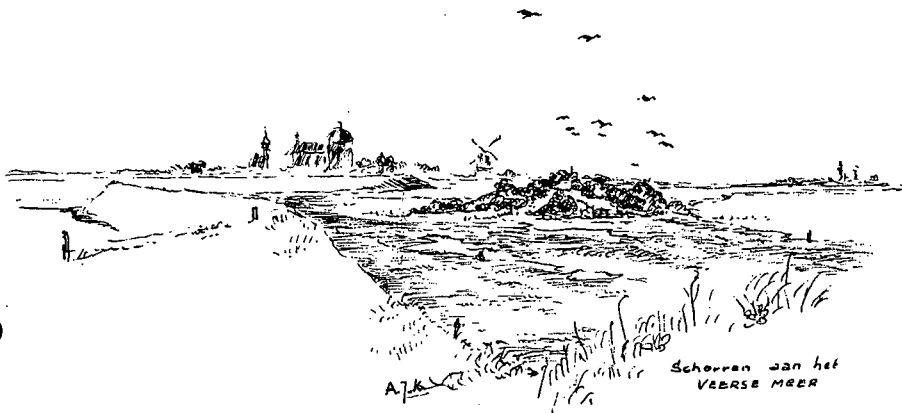
Nu vaart onze boot naar de kreek bij het gemaal „de Piet”. Langs de kust zijn krijtwitte lijnen van zoutuitslag tussen het schorregroen. We varen langs schorren en geulen en opeens, terwijl een exotische geur aandrijft van onafzienbare koolzaadvelden, wordt ons oog getrokken door een boeiend schouwspel: twee baltsende kluten, zo voornaam, zo aesthetisch! De ivoren vleugels als kunstige waaiers gespreid omhoog stijgend en plots neervallend, de ranke poten rakelings langs de ruigte, dan in een ruk weer opwaarts met wapperende wieken, de naald-fijne snavels naar boven, het prachtige zwart-wit scherp getekend, blinkend in het zonnelicht. Hun klutenzang schalt jubelend door de klaarte van de middag. Nu is het landschap onvergelykelyk mooi. Aan de einder, ver achter die krekken en schorren: Veere! En ginds het silhouet van Middelburg tegen de lichte horizon...

Als we de Middenplaat weer naderen is daar onrust onder de broedvogels. Er hangt een dwarrelende, grijswitte wolk van wieken boven het eiland en een aanhoudend gekrijs vervult de lucht. Steeds meer vogels komen omhoog, het rumoer wordt ál groter.

Er zijn daar zeven onbezonnen knapen aan 't plassen en ploeteren en juist gaan ze, met stokken gewappend, het verboden gebied inspecteren. Maar dan, door een snelle wending van de schipper, nadert onze boot, dreigend als een viking-schip. Op het strenge vermaan van de Earl (onze leider) nemen ze ijlings de vlucht en springen gezwind in hun wankele roeiboot.

Dan wordt het weer stil op het meer. Ver weg drijven nog altijd talloze zwarte stipjes: de rotganzen. Zie toch, zonder merkbare aanleiding vaart er een drift door de gelederen; ze verheffen zich uit het water: In een golvend ritme komen ze hierheen, al nader. Ze strijken neer aan de rand van de plaat, even maar, als om hun witte zijden te tonen. Dan keren ze, een golving van donkere vleugels, ál verder, tot ze neerstrijken, ver achter de plaat, en ze niets meer zijn dan nietige stipjes in de glinstering van de golfslag...

In de nabijheid van Kortgene staan twee zware bomen op de zeedijk.

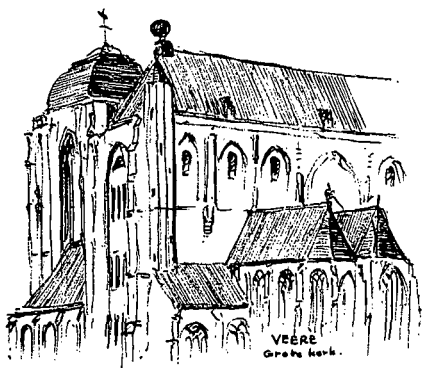
Schorren aan het
VEERSE MEER

De wind ritselt in hun lover en
tokkelt een lentelied in hun twijgen,
glijdt dan verder door het malse
gras, waar een herder zijn grazende
kudde schapen weidt.

De grote, zwarte hond staat roer-
loos boven op de dijk, starend over
de plas, waar heel ver wat witte
zeilen vervagen in de wijde, wijde
ruimte...

Zaterdag 22 mei 1965.

A. C. Kabboord

Tekeningen van A. J. Kabboord.

Zeldzame vogels in Zeeland

Het lijkt erop alsof de vogels het Thijssse-jaar willen meevieren, want om met Kees Hana te spreken: het is „Feest in de Natuur” dit jaar. Althans in Zeeland schijnt het zo te zijn.

Niet alleen is het een verblijdend teken dat voornamelijk de Huiszwaluwen en de Gele kwikstaartjes algemener zijn dan verleden jaar, doch ook de Putters en Spotvogels zijn talrijker als broedvogels aanwezig.

Bovendien zijn tot op heden (medio juni 1965) talrijke zeldzame vogels (waaronder zelfs zeer zeldzame) in Zeeland waargenomen.

Ik ontving de volgende meldingen: Casarca eend, Hop, Kraanvogels, Krooneenden, Lepelaars (zelfs op 13 mei nog één ex.), Vale Gier, Zilverreiger en een Draaihals.

In de afgelopen wintermaanden verbleven grote groepen Brandganzen, wilde zwanen en een behoorlijk aantal Rotganzen en andere soorten binnen onze provinciale grenzen. Rotgansjes werden zelfs op 8 juni nog gezien (125 à 150 exemplaren bij Kortgene!).

Was er in 1964 sprake van een Kwartel-invasie in Zeeland, thans is er sprake van een Steltkluten-invasie. Tientallen exemplaren zijn en worden nog steeds waargenomen. Op enkele plekken zijn reeds nesten gevonden! Met recht dus: „Feest in de Natuur”. Merkwaardig genoeg, ondanks een bijzonder nat en koud voorjaar. (Of juist daardoor?)

Bijzondere dank aan de heren Mr. T. Lebreit uit Middelburg, de heer H. Enkelaar uit Oostburg en de heer A. Joosse uit West-Souburg, Dr. van der Feen uit Domburg en de heer Arenthals uit Kortgene.

Voor eventuele nieuwe waarnemingen houd ik mij gaarne aanbevolen. Het (Thijssse) jaar is tenslotte nog maar op de helft!

Wie weet wat ons nog te wachten staat...

J. C. Wedts de Swart